

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 22 lipca 2021 r.

DIH-2.707.26.2021.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 115/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz.U. z 2021 r. poz. 735, zwanej dalej: kpa) w zw. z art. 189k § 1 pkt 3 i w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz.U. z 2020 r. poz. 1706, zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 13 kwietnia 2021 r., złożonego przez Węglobud S.A. z siedzibą w Szczecinie, adres ul. Monte Cassino 18a, 70-467 Szczecin (zwanego dalej: Stroną lub Przedsiębiorcą lub Spółką), od decyzji wydanej przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 29 marca 2021 r. nr POK-9/2021 (sygn. WPN.8361.142, 159.2019), w której odmówił umorzenia w całości administracyjnej kary pieniężnej wymierzonej decyzją nr WPN.8361.142, 159.2019 z dnia 20 grudnia 2019 r.,

postanowił

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z dnia 22 kwietnia 2021 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Przedsiębiorcę wraz z aktami sprawy.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej decyzją z dnia 20 grudnia 2019 r. nr WPN.8361.142, 159.2019 na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm., zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw), wymierzył Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000 zł, za to że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego wystawił świadectwo jakości potwierdzające spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 a ust. 2 ww. ustawy, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym.

Pismem z dnia 5 stycznia 2020 r. Strona z zachowaniem ustawowego terminu złożyła odwołanie od powyższej decyzji.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 23 kwietnia 2020 r. wydał decyzję DIH-2 Nr 39/2020, w której utrzymał w całości w mocy zaskarżoną decyzję

Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 20 grudnia 2019 r. nr WPN.8361.142, 159.2019 Decyzja organu odwoławczego została doręczona Przedsiębiorcy w dniu 4 maja 2020 r.

W dniu 25 maja 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował Stronę o wejściu w życie ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz.U. z 2020 r. poz. 875). Zgodnie z przepisem art. 46 ust. 20 ww. ustawy uchylone zostały przepisy art. 15 zzs i 15 zzz ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 374, 567, 568 i 695), zgodnie z którymi, bieg terminów w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczynał się, a rozpoczęty ulegał zawieszeniu. Zgodnie z art. 68 ust. 6 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz.U. z 2020 r. poz. 875) terminy w postępowaniach administracyjnych, których bieg się nie rozpoczął, rozpoczęły bieg od dnia 24 maja 2020 r. W rozpatrywanej sprawie w tym dniu rozpoczęły bieg terminy do uregulowania wymierzonej kary pieniężnej oraz do wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Strona wniosła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. W dniu 29 września 2020 r. po przeprowadzeniu rozprawy w sprawie o sygn. akt VI SA/Wa 701/20 Sąd oddalił skargę w całości.

W dniu 8 czerwca 2020 r. upłynął termin zapłaty wymierzonej administracyjnej kary pieniężnej.

Strona w dniu 17 czerwca 2020 r. złożyła wniosek o umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości. Wniosek został uzasadniony trudną sytuacją finansową Przedsiębiorcy wynikłą ze stanu epidemii. Zdaniem Strony działania mające na celu zapobieżenie rozprzestrzenianiu się koronawirusa poprzez ograniczenie ruchu lotniczego, transportu kołowego, czy objęcie niektórych miejsc i osób kwarantanną spowodowały liczne i istotne zakłócenia realizacji produkcji i dostaw. W konsekwencji spowodowało to znaczne ograniczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej przez Węgłobud S.A., które skutkują znacznymi utrudnieniami w realizacji zobowiązań. Przedsiębiorca wskazuje, że zaistniała sytuacja ma charakter wyjątkowy i niezależny od uczestników obrotu gospodarczego, a przy tym dotyczy wszystkie podmioty. Spółka informuje, iż w związku z powyższą sytuacją była zmuszona obniżyć wielu kontrahentom zobowiązania. Ponadto wskazuje na znaczny spadek obrotów, marż oraz brak wpływów z dzierżaw i w konsekwencji na generowane przez spółkę straty. Do wniosku nie dołączono żadnych dokumentów.

Pismem z dnia 22 czerwca 2020 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił o wszczęciu na wniosek Strony postępowania w przedmiocie umorzenia w całości administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 10.000 zł. W piśmie tym organ I instancji na podstawie art. 50 § 1 kpa i w związku z art. 189k § 1 pkt 3 wezwał Stronę do udokumentowania okoliczności wskazujących na wystąpienie ciężkiej sytuacji oraz uprawdopodobniających skutki ekonomiczne, jakie wystąpią w wyniku realizacji zobowiązania tj. zapłaty nałożonej kary pieniężnej w wysokości 10.000 zł. Organ I instancji wskazał dokumenty, które Strona winna przedłożyć oraz pouczył o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 kpa. Pismo zostało doręczone w dniu 25 czerwca 2020 r.

Za pismem z 1 lipca 2020 r. Przedsiębiorca dostarczył do organu I instancji dokumenty, które jego zdaniem w pełni i jednocześnie przekrojowo obrazują sytuację finansowo-ekonomiczną spółki. Do pisma dołączono dokumenty dotyczące roku 2019 w postaci: deklaracji CIT-8/O, sprawozdanie finansowe, bilans, rachunek zysków i strat, rachunek przepływów pieniężnych,

zestawienie zmian w kapitale własnym. Ponadto bilans na dzień 31 maja 2020 r. oraz zestawienie zobowiązań na dzień 28 czerwca 2020 r. Strona w treści pisma wskazała, że prognozy dalszej sprzedaży opału nie przedstawiają się optymistycznie, a tym samym nie wskazują na wypracowanie zysku ani utrzymanie rentowności. Zdaniem Przedsiębiorcy szereg wprowadzanych ograniczeń, jak program „czyste powietrze”, zakaz sprzedaży miałów węglowych, wysokie ceny opału powodują, że klienci odchodzą systematycznie od tradycyjnego węgla na rzecz paliw ekologicznych. Utrzymanie ciągłej działalności składów opałowych i sprzedaży detalicznej jest bardziej uzasadnione czynnikiem społecznym niż działalnością komercyjną.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 17 sierpnia 2020 r. wydał decyzję nr WPN.8361.159.2019, w której odmówił umorzenia w całości wymierzonej administracyjnej kary pieniężnej. Decyzja została doręczona w dniu 18 sierpnia 2020 r.

Strona pismem z dnia 31 sierpnia 2020 r. odwołała się od ww. decyzji i na podstawie art. 136 kpa wniosła o przeprowadzenie dodatkowego postępowania, ewentualnie o zastosowanie innej ulgi wskazanej w art. 189k kpa. W uzasadnieniu Przedsiębiorca wskazał, że nie zgadza się z wydanym rozstrzygnięciem, ponieważ w piśmie z dnia 17 czerwca 2020 r. podała fakty, które jednoznacznie wskazują na jej trudną sytuację finansową skutkującą niemożnością uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej. Zdaniem Strony twierdzenie organu I instancji, że obecny stan epidemiczny spowodowany COVID-19 nie może stanowić podstawowego argumentu do zastosowania ulgi oraz wskazanie, że prowadzona przez nią działalność gospodarcza może funkcjonować „w miarę normalnie” jest całkowicie bezzasadne. Zdaniem Przedsiębiorcy to właśnie pandemia koronawirusa i negatywne skutki jakie wywołuje dla całej gospodarki, w tym także dla sprzedaży opału stanowi podstawowy problem, który powoduje straty finansowe skutkujące niemożnością spłaty nałożonej kary. Strona wskazuje, że jej obecna sytuacja finansowa nie wynika z jej działań tylko jest pogorszona przez pandemię COVID-19. Ponadto Przedsiębiorca poinformował, że ściągnięcie nałożonej kary w drodze egzekucji administracyjnej może spowodować konieczność przeprowadzenia zwolnień wśród pracowników, a w ostateczności ogłoszenie jej upadłości, co niewątpliwie jest sprzeczne z interesem publicznym. Zdaniem Strony w obecnej sytuacji logiczne wydaje się utrzymywanie zatrudnienia, co bezsprzecznie jest dobre dla ogółu społeczeństwa, a tym samym stanowi ważny interes publiczny.

Pismem z dnia 21 września 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zawiadomił Stronę o wynikającym z art. 10 § 1 kpa prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz prawie do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Organ odwoławczy określił termin 7 dni od dnia otrzymania przedmiotowego pisma. Pismo zostało doręczone w dniu 24 września 2020 r. i pozostało bez odpowiedzi.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 8 października 2020 r. wydał decyzję, którą uchylił w całości zaskarżoną decyzję z 17 sierpnia 2020 r. nr WPN.8361.159.2019 i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. W uzasadnieniu decyzji organ odwoławczy wskazał, że wszczynając postępowanie na wniosek strony, organ administracji jest zobowiązany dokładnie ustalić treść żądania, która wyznacza rodzaj sprawy będącej przedmiotem postępowania. Organ związany jest tym żądaniem. Treść żądania wyznacza stosowną normę prawa materialnego lub normę prawa procesowego, która ma znaczenie dla ustalenia zakresu postępowania. Spółka w swoim wniosku nie określiła o jaki rodzaj ulgi wskazany w art. 189k § 3 Kpa się ubiega. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 22 czerwca 2020 r. zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania oraz wezwał do udokumentowania okoliczności wskazujących na wystąpienie ciężkiej sytuacji oraz uprawdopodobniających

skutki ekonomiczne, jakie wystąpią w wyniku realizacji zobowiązania tj. zapłaty nałożonej kary pieniężnej w wysokości 10.000 zł. Jednakże organ pierwszej instancji nie wezwał Strony do wskazania o jaki rodzaj pomocy wskazany w art. 189k § 3 kpa się ubiega. Powyższe skutkowało pominięciem tej kwestii w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Rozstrzygnięcie zostało doręczone Stronie w dniu 13 października 2020 r.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 18 stycznia 2021 r. wezwał Spółkę do uzupełnienia braków wniosku złożonego w dniu 17 czerwca 2020 r. poprzez wskazanie czy wnioskowała o udzielenie ulgi niestanowiącej pomocy publicznej czy o stanowiącą pomoc publiczną de minimis czy pomoc publiczną pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

W dniu 28 stycznia 2021 r. do organu pierwszej instancji wpłynęło pismo, w którym Przedsiębiorca oświadczył, że wnioskuje o udzielenie ulgi w ramach pomocy de minimis i wniósł o pozytywne rozpatrzenie wniosku. Do pisma dołączono: formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis, oświadczenie o wielkości otrzymanej pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie wraz z wykazem otrzymanej pomocy de minimis w latach 2019 – 2021.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 10 lutego 2021 r. wezwał Stronę do przedstawienia dowodów mogących mieć wpływ na ocenę zasadności udzielenia wnioskowanej ulgi, wskazujących sytuację strony i uprawdopodobniających skutki ekonomiczne jakie wystąpią w wyniku zapłaty nałożonej kary pieniężnej w całości. W treści pisma organ pierwszej instancji pouczył Przedsiębiorcę o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 kpa.

W dniu 19 lutego 2021 r. do organu pierwszej instancji wpłynęło pismo Spółki, do którego dołączono dokumenty wskazujące na wystąpienie trudnej sytuacji w przedsiębiorstwie, w postaci: deklaracji CIT za rok 2019, bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok 2019, sprawozdania F-01 za rok 2020, zestawienie dotyczące struktury zobowiązań wobec kontrahentów oraz zobowiązań publicznoprawnych sporządzone na dzień 12 lutego 2021 r.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 23 marca 2021 r. po przeprowadzeniu analizy przedłożonych przez Stronę dokumentów wydał decyzję POK-9/2021, w której odmówił umorzenia wymierzonej administracyjnej kary pieniężnej w ramach pomocy de minimis. Decyzja została doręczona w dniu 30 marca 2021 r.

Spółka w dniu 13 kwietnia 2021 r. odwołała się od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 29 marca 2021 r. POK-9/2021 i wniosła o przeprowadzenie dodatkowego postępowania uzupełniającego ewentualnie o zastosowanie innej ulgi z art. 189k kpa. W treści pisma przedsiębiorca wskazał, iż jego zdaniem organ pierwszej instancji przekroczył granice uznania administracyjnego stosując kryteria z art. 189k kpa w sposób nieracjonalny.

Pismem z dnia 6 maja 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zawiadomił Stronę o wynikającym z art. 10 § 1 kpa prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz prawie do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Organ odwoławczy określił termin 7 dni od dnia otrzymania przedmiotowego pisma. Pismo zostało doręczone w dniu 13 maja 2021 r. i pozostało bez odpowiedzi.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 24 maja 2021 r. postanowił o zmianie terminu rozpatrzenia sprawy i wskazał, że nastąpi ono do dnia 25 czerwca 2021 r. Pismo zostało doręczone w dniu 27 maja 2021 r. i pozostało bez odpowiedzi.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 189k Kpa organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

§ 2. W przypadku umorzenia zaległej administracyjnej kary pieniężnej umorzeniu podlegają także odsetki za zwłokę w całości lub takiej części, w jakiej została umorzona zaległa administracyjna kara pieniężna.

§ 3. Właściwy organ, na wniosek strony prowadzącej działalność gospodarczą, może udzielać określonych w § 1 ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej, które:

- 1) nie stanowią pomocy publicznej;
- 2) stanowią pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie – w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis;
- 3) stanowią pomoc publiczną:
 - a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,
 - b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,
 - c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenie inne niż wymienione w lit. a i b.

§ 4. W przypadku pomocy publicznej określonej w § 3 pkt 3 lit. a i b ulgi, o których mowa w § 3 pkt 2, mogą być udzielane, jeżeli w przepisach odrębnych zostały określone szczegółowe warunki udzielania tej pomocy, zapewniające jej zgodność z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej.

§ 4a. Do pomocy publicznej, o której mowa w § 3 pkt 3 lit. c, przeznaczonej na restrukturyzację, stosuje się:

- 1) w zakresie warunków udzielania tej pomocy:
 - a) w przypadku przedsiębiorcy, wobec którego jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne - przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2019 r. poz. 243, z późn. zm.),
 - b) w przypadku przedsiębiorcy, wobec którego nie jest prowadzone postępowanie restrukturyzacyjne - przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 139a ust. 4 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne;

- 2) w zakresie trybu udzielania tej pomocy - przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 139a ust. 4 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że Strona wniosła o udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 10.000 zł nałożonej decyzją z dnia 20 grudnia 2019 r. nr WPN.8361.142, 159.2019 poprzez jej umorzenie w całości. Zgodnie z wnioskiem Przedsiębiorcy wnioskowana ulga ma stanowić pomoc de minimis. Strona w odwołaniu z dnia 13 kwietnia 2021 r. wniosła na podstawie art. 136 Kpa o przeprowadzenie dodatkowego postępowania dowodowego ewentualnie o zastosowanie innej ulgi z art. 189k Kpa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że organ pierwszej instancji słusznie i zgodnie z prawem ustalił, że nie zachodzą okoliczności wykluczające udzielenie Stronie pomocy de minimis, oraz że ewentualne udzielenie Stronie wnioskowanej pomocy nie spowodowałoby przekroczenia limitu w wysokości 200 tysięcy euro wskazanego w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji UE 1407/2013.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania postanowił o nieuwzględnieniu wniosku Strony o przeprowadzenie dodatkowego postępowania dowodowego, ponieważ zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na jej wnikliwe rozpatrzenie.

Odnosząc się do wniosku o zastosowanie innej ulgi z art. 189k Kpa Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że nie zasługuje na uwzględnienie.

Z przedłożonego przez Stronę formularza informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis wynika, że dominującym profilem działalności gospodarczej jest zgodnie z klasą PKD 47.78.Z sprzedaż detaliczna pozostałych nowych wyrobów prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach, która obejmuje również sprzedaż detaliczną oleju opałowego, gazu w butlach, węgla i drewna dla potrzeb gospodarstwa domowego. Ponadto Przedsiębiorca oświadczył, iż nie jest podmiotem powiązany oraz nie spełnia kryteriów kwalifikujących go do objęcia postępowaniem upadłościowym. Z przedłożonego formularza wynika, że Spółka w okresie ostatnich 3 lat poprzedzających dzień wystąpienia z wnioskiem o udzielenie pomocy de minimis nie odnotowała rosnących strat, natomiast malały obroty. Ponadto nie uległy zwiększeniu zapasy lub niewykorzystany potencjał do świadczenia usług, nie wystąpiły nadwyżki produkcji oraz nie doszło do zmniejszenia przepływu środków finansowych. Z treści części B ww. formularza wynika również, że nie zwiększyła się suma zadłużenia oraz nie rosła kwota odsetek od zobowiązań Spółki, jak również, że wartość aktywów netto nie zmniejszała się ani nie jest zerowa. Strona w części B formularza informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis wskazała, iż zaistniały inne okoliczności wskazujące na trudności w zakresie płynności finansowej. Spółka wskazała, że prowadzona działalność gospodarcza obejmuje produkcję i sprzedaż kruszyw, sprzedaż opału i materiałów budowlanych oraz wynajem nieruchomości. Zdaniem Strony obecna nadzwyczajna sytuacja spowodowana jest pandemią koronawirusa. Najemcy działający w branżach szczególnie dotkniętych skutkami pandemii i ograniczeniami w prowadzeniu działalności (prowadzący obiekty sportowe i rekreacyjne) nie regulują zobowiązań z tytułu najmu. Ponadto działalność handlowa jest znacznie utrudniona z uwagi na konieczność utrzymywania reżimu sanitarnego i ograniczenia liczby klientów mogących przebywać w sklepie. Zgodnie z oświadczeniami z części C ww. formularza Strona nie prowadzi

działalności wykluczonej z możliwości uzyskania pomocy de minimis. Spółka przedstawiła także oświadczenie, w którym wykazała, że w ciągu roku 2021 (do dnia uzupełnienia wniosku) oraz w dwóch poprzedzających go latach 2020 i 2019 otrzymała pomoc de minimis oraz nie otrzymała pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie na podstawie przedłożonych dokumentów stwierdził, że udzielenie Stronie w ramach pomocy de minimis ulgi w wykonaniu zaległej administracyjnej kary pieniężnej o której mowa w art. 189k § 1 pkt 3 Kpa, poprzez jej umorzenie w całości nie jest zasadne. Odnosząc się do wniosku o udzielenie ulgi w wykonaniu zaległej administracyjnej kary pieniężnej poprzez zastosowanie innej ulgi z art. 189k Kpa, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, iż z przedłożonych dokumentów wynika wprawdzie, że sytuacja gospodarcza Przedsiębiorcy w roku 2020 była trudna, o czym świadczy fakt poniesienia w tym roku straty, jak i niskie wskaźniki płynności na koniec roku obrachunkowego. Jednakże z przedstawionych dokumentów wynika również, że Przedsiębiorca na koniec roku 2020 posiadał środki pieniężne w wysokości około [...] krotnie przekraczającej wysokość zaległej administracyjnej kary pieniężnej. Ponadto kwota nałożonej kary stanowi [...] % wszystkich zobowiązań Strony na koniec roku 2020.

W świetle powyższego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie i zgodnie z prawem stwierdził, że w tej sprawie nie ziściła się przesłanka ważnego interesu Strony. W sytuacji gdy organ nie stwierdzi wystąpienia sytuacji odpowiadających użytych pojęciom "ważny interes podatnika", [...] wówczas w ogóle nie będzie wchodziło w grę zastosowanie przez ten organ uznania administracyjnego. Oznacza to, że w takim przypadku organ nie będzie dysponował wyborem, tylko decyzja będzie miała charakter związany (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 28 października 2014 r. I SA/Gl 421/14).

Natomiast w interesie publicznym jest aby nałożone administracyjne kary pieniężne uiszczane były terminowo i w pełnej wysokości.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz.U. z 2021 r. poz. 735).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) Przedsiębiorstwo Handlowe Węglobud Spółka Akcyjna, ul. Monte Cassino 18, 70-467 Szczecin.
- 2) Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.
- 3) aa.